

Notitie

voor Provincie Limburg
van Pels Rijcken
datum 6 juli 2026
inzake Delegatie toekomstige bevoegdheid
zaaknr 11026419

1 Inleiding

Recentelijk heeft het kabinet een nieuw pakket van stikstofmaatregelen gepresenteerd. Hierdoor is bij de Provincie Limburg (hierna: de Provincie) de vraag gerezen of, vooruitlopend op de wettelijke verankering van deze stikstofmaatregelen, alvast een delegatiebesluit kan worden genomen. In dit delegatiebesluit zouden de bevoegdheden die (vermoedelijk) uit deze maatregelen voortvloeien, worden gedelegeerd van Provinciale Staten (hierna: PS) naar het college van Gedeputeerde Staten (hierna: GS) van de Provincie Limburg.

Concreet heeft u de vragen als volgt geformuleerd:

1. Kunnen PS een bevoegdheid die ze nu nog niet hebben om iets in de Omgevingsverordening te regelen en waarvan ze (op basis van een kamerbrief) vermoeden dat ze die bevoegdheid wel gaan krijgen maar die nog niet in een concreet wetsvoorstel is geformuleerd, (voorwaardelijk) delegeren aan GS?
2. Als dat mogelijk is, zijn er dan (vergeleken met het delegeren van een reeds bestaande bevoegdheid) nog extra aandachtspunten voor het delegeren van de onder 1 genoemde bevoegdheid?

Onze conclusie is dat het delegeren van een bevoegdheid die op het moment van het delegatiebesluit nog niet bestaat, in beginsel mogelijk is. Uit de parlementaire geschiedenis en jurisprudentie volgt evenwel dat een delegatiebevoegdheid voldoende concreet en objectief moet zijn begrensd. Bij het ontbreken van een paragraaf over Natura 2000-gebieden in de Omgevingsverordening zelf (par. 8.1.1 is gereserveerd) menen wij dat de rechtszekerheid eraan in de weg staan om een bevoegdheid die er nog niet is zonder objectieve maatstaf en begrenzing, (voorwaardelijk) in een delegatiebesluit op te nemen. Indien desalniettemin ervoor wordt gekozen om zonder regels in de Omgevingsverordening zelf, een bevoegdheid aan GS te delegeren, dan dient het delegatiebesluit zelf de vereiste concrete en objectieve afbakening te

bevatten. De door de Provincie voorgestelde bepaling biedt deze begrenzing evenmin. Dit maakt dat delegatie op dit moment prematuur lijkt en bij (exceptieve) toetsing kan sneuvelen op rechtszekerheid. Dit lichten wij hierna toe.

2 Wettelijk kader

2.1 Delegatiegrondslag

Delegatie is het overdragen door een bestuursorgaan van zijn bevoegdheid tot het nemen van besluiten aan een ander die dit onder eigen verantwoordelijkheid uitoefent.¹ Delegatie geschiedt slechts indien in de bevoegdheid daartoe bij wettelijk voorschrift is voorzien.² Het karakter van delegatie, waarbij een wijziging in de verantwoordelijkheid voor de besluitvorming optreedt, brengt mee dat de wetgever uitdrukkelijk met een overdracht van die bevoegdheid moet hebben ingestemd. Delegatie betekent immers dat in plaats van het door de wet aangewezen bestuursorgaan een ander bestuursorgaan bevoegd wordt.³

Voor het specifieke geval waarin vaststelling van een omgevingsverordening de te delegeren bevoegdheid is, biedt artikel 2.8 Omgevingswet van de Omgevingswet de delegatiegrondslag. Uit dit artikel volgt onder meer dat aan provinciale staten de bevoegdheid is toegekend om hun bevoegdheid tot het vaststellen van delen van het de omgevingsverordening te delegeren aan gedeputeerde staten.

"Artikel 2.8 (delegatie) [Omgevingswet]

De gemeenteraad, het algemeen bestuur van een waterschap of provinciale staten kunnen de bevoegdheid tot het vaststellen van delen van het omgevingsplan, de waterschapsverordening of de omgevingsverordening delegeren aan het college van burgemeester en wethouders, het dagelijks bestuur van het waterschap respectievelijk gedeputeerde staten."

In de Memorie van Toelichting bij de Omgevingswet is te lezen hoe de wetgever deze bepaling heeft bedoeld. Zo heeft de wetgever bepaald dat een delegatiebesluit een afzonderlijk besluit vormt, dat geen deel uitmaakt van een omgevingsverordening. PS zal hiervoor dus een afzonderlijk delegatiebesluit moeten nemen, onafhankelijk van de wijziging van de omgevingsverordening.

Daarbij is bepaald dat een delegatiebesluit de reikwijdte van de bevoegdheid moet geven: het delegatiebesluit bepaalt binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de bevoegdheid kan of moet worden uitgeoefend en, voor zover nodig, binnen welke termijn. Zie daarvoor de volgende passage:

¹ Artikel 10:13 Awb.

² Artikel 10:15 Awb.

³ T.C. Borman, T&C Awb, commentaar op art. 10:15 Awb.

"Het delegatiebesluit vormt een afzonderlijk besluit, dat geen deel uitmaakt van het omgevingsplan of de verordening. Het delegatiebesluit geeft de reikwijdte van de bevoegdheid. Het bepaalt binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de bevoegdheid kan of moet worden uitgeoefend en, voor zover nodig, binnen welke termijn. Het delegerende orgaan kan bij het delegatiebesluit bepalen op welke wijze het dagelijks bestuur van de betrokken decentrale overheid uitvoering moet geven aan de gedelegeerde bevoegdheid. Daarnaast beschikt het delegerende orgaan over de bevoegdheid om beleidsregels vast te stellen over de gedelegeerde bevoegdheid (op grond van artikel 4:81, eerste lid, Awb)." ⁴

2.2 Ruimere reikwijdte

Artikel 2.8 van de Omgevingswet is niet bedoeld als voortzetting van artikel 3.6 van de Wro; met artikel 2.8 van de Omgevingswet is een ruimere reikwijdte beoogd. Dit biedt mogelijk een opening voor het delegeren van een nog niet bestaande bevoegdheid, zoals de Provincie op dit moment overweegt. Zie hiervoor de volgende passage van de Memorie van Toelichting:

"De grotere reikwijdte van de delegatiebevoegdheid en het feit dat het delegatiebesluit geen deel uitmaakt van het omgevingsplan of de verordeningen, maakt dat de jurisprudentie over artikel 3.6 Wro niet of niet zonder meer toepasbaar is op het voorgestelde artikel 2.8. Anders dan bij artikel 3.6 Wro, hoeft niet al op het tijdstip van het vaststellen van het delegatiebesluit te zijn aangetoond dat de gedelegeerde aanpassingen van het omgevingsplan zullen voldoen aan het wettelijke kader. Evenmin hoeft al bij het vaststellen van het delegatiebesluit te worden ingegaan op de wijze waarop de rechtszekerheid voor belanghebbenden zal zijn geborgd in de aan te passen delen. Verder kan, anders dan onder de Wro, delegatie afhankelijk worden gemaakt van een onzekere, toekomstige gebeurtenis." ⁵

Uit deze passage maken wij op dat het in beginsel mogelijk is om de delegatiegrondslag te gebruiken op de manier die de Provincie nu beoogt. De stikstofmaatregelen die zijn gepresenteerd, moeten nog in wetgeving worden vervat. Dit hebben PS noch GS in handen: deze bevoegdheid ligt bij het rijk. Dit betreft dus een onzekere, toekomstige gebeurtenis, maar zoals wij opmaken uit de Memorie van Toelichting, kan deze vaststelling als voorwaarde in het delegatiebesluit worden opgenomen.

2.3 Rechtszekerheid

Een aandachtspunt bij de constructie die de Provincie overweegt, is rechtszekerheid. Zoals uit de Memorie van Toelichting blijkt, moet een delegatiebesluit de reikwijdte

⁴ *Kamerstukken II*, 2013-14, 33 962, nr. 3, p. 403.

⁵ *Kamerstukken II*, 2013-14, 33 962, nr. 3, p. 403-404.

van de bevoegdheid geven: het delegatiebesluit bepaalt binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de bevoegdheid kan of moet worden uitgeoefend.⁶

Dit riep eerder al de vraag op bij de Afdeling aan welke eisen uit het oogpunt van kenbaarheid en rechtszekerheid moeten worden gesteld aan het delegatiebesluit. Deze vraag speelde namelijk bij een zaak waarin een bevoegdheid was gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders op grond van artikel 7c, dertiende lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet; met dit artikel werd vooruitgelopen op artikel 2.8 van de Omgevingswet. In het delegatiebesluit werden - open omschreven - voorwaarden gesteld, waaronder het college mocht overgaan tot het vaststellen van planherzieningen. Er werd voor het bepalen van de omvang van de gedelegeerde planbevoegdheid in het delegatiebesluit (deels) verwezen naar beleid. Daarin werden inhoudelijke eisen gesteld die normaal gesproken pas bij de inhoudelijke beoordeling van een plan aan de orde komen. Hierdoor zag de Afdeling zich geconfronteerd met de vraag of een dergelijke wijze van delegatie van de planbevoegdheid toelaatbaar is op grond van artikel 7c, dertiende lid, van het BuChw, en welke eisen uit het oogpunt van kenbaarheid en rechtszekerheid moeten worden gesteld aan het delegatiebesluit. Voor onder andere deze vraag heeft de Afdeling een conclusie gevraagd aan A-G Nijmeijer.

Deze conclusie is uitgebracht op 14 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1109. A-G Nijmeijer concludeert hierin dat kenbaarheid en rechtszekerheid vereisen dat het delegatiebesluit de grenzen van de gedelegeerde bevoegdheid zo concreet en nauwkeurig mogelijk begrenst. Meer concreet zegt hij hierover het volgende:

“De eis dat de gedelegeerde bevoegdheid zo concreet en nauwkeurig mogelijk moet worden begrensd, is echter abstract. Het is nodig om de rechtspraak meer houvast te bieden op het punt van de eisen die aan de inhoud van het delegatiebesluit worden gesteld. Naar mijn mening kan voor het bieden van meer houvast aansluiting worden gezocht bij de rechtspraak over wijzigingsbevoegdheden als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wro. In de rechtspraak is een vaste lijn ontwikkeld die inhoudt dat onder andere vanwege de rechtszekerheid, door de gemeenteraad in voldoende mate moet worden bepaald in welke gevallen en op welke wijze het college van de wijzigingsbevoegdheid gebruik mag maken. Een wijzigingsbevoegdheid moet in beide opzichten door voldoende objectieve normen worden begrensd. De vraag of een wijzigingsbepaling door voldoende objectieve normen wordt begrensd, moet worden gezien in de context van de omstandigheden van het geval. Daarbij kan onder meer belang worden gehecht aan de aard van de wijziging, de omvang van het gebied waarover de wijzigingsbevoegdheid gaat en de aanleiding voor het opnemen van de wijzigingsbevoegdheid. Onder omstandigheden kan voldoende zijn dat duidelijk is welke bij het plan gelegde bestemming in welke andere bestemming kan worden gewijzigd.”⁷

⁶ Kamerstukken II, 2013-14, 33 962, nr. 3, p. 403.

⁷ ABRvS 14 april 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1109, r.o. 8.9.

Wel onderkent Nijmeijer dat de delegatiebevoegdheid een ruimere reikwijdte heeft dan de wijzigingsbevoegdheid:

“Die ruimere reikwijdte manifesteert zich primair in het feit dat het object van regeling van een omgevingsplan (veel) ruimer is dan enkel een ‘goede ruimtelijke ordening’ en bijhorende bestemmingen. De eis dat in een delegatiebesluit op zijn minst moet worden aangegeven welke bij het plan gelegde bestemming in welke andere bestemming kan worden gewijzigd, kan reeds daarom niet in die vorm worden gesteld. Daarnaast is de systematiek van regeling in een omgevingsplan anders dan in een bestemmingsplan, bijvoorbeeld doordat kan worden gewerkt met algemene regels die door middel van het aanwijzen van zogenoemde ‘werkingsgebieden’ op een bepaalde locatie van toepassing worden. De structuur van een omgevingsplanregeling is daardoor niet gelijk aan de structuur van een bestemmingsplanregeling. Dat de vaststelling van planregels door het college niet mag leiden tot een ingrijpende verandering in de structuur van een plan, kan daarom niet in dezelfde betekenis worden overgenomen uit de rechtspraak over wijzigingsbevoegdheden. Waar het in de kern om gaat, is dat het delegatiebesluit voor een ieder kenbaar in objectief omschreven normen aangeeft in welke gevallen en onder welke voorwaarden het college regelgevende bevoegdheid toekomt. Een omschrijving luidende dat het college het omgevingsplan mag aanpassen conform hogere wet- of regelgeving mits die regelgeving geen beleidsruimte laat, voldoet naar mijn idee bijvoorbeeld aan die eis, ook al blijkt uit het delegatiebesluit zélf nog niet wat de door het college vast te stellen planregeling concreet kan inhouden.”

De uitspraak over de zaak waarvoor deze conclusie is gevraagd, onderschrijft deze conclusie. Uitspraak 17 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2394, r.o. 13:

“De Afdeling onderschrijft voorts de conclusie van de AG dat het primaat van de vaststelling van een planregeling bij de raad berust. Het is dus aan de raad om te besluiten over het al dan niet delegeren van de bevoegdheid om delen van het plan vast te stellen. Daarbij dient de raad die delen van het plan waarvoor het college het bevoegde orgaan is, te begrenzen. De vraag of in een concreet geval sprake is van delegatie van delen van het plan, kan daarbij niet op voorhand op de door de AG bedoelde categoriale wijze worden beantwoord, maar is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. De raad dient in het delegatiebesluit de bevoegdheid van het college voldoende concreet en objectief te begrenzen. Op grond van het delegatiebesluit moet dus uit een oogpunt van rechtszekerheid duidelijk en kenbaar zijn voor de vaststelling van welke delen van het bestemmingsplan het college het bevoegde orgaan is. Daarbij kan de bevoegdheid ook worden begrensd door beleidsregels van de raad, mits de begrenzing van de bevoegdheid op grond van die beleidsregels voldoende concreet en objectief te bepalen is. De beantwoording van de vraag of in een concreet geval een delegatiebevoegdheid voldoende concreet en objectief is begrensd, hangt uiteindelijk af van de omstandigheden van dat geval.⁸

⁸ ABRvS 17 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2394, r.o. 13.

De toets of het delegatiebesluit kenbaar en rechtszeker genoeg is, ziet dus vooral op de concrete en objectieve begrenzing van de bevoegdheid. Bij het formuleren van een delegatiebesluit is het belangrijk om deze eisen in acht te nemen.

2.3.1 *Rechtszekerheid in relatie tot de omgevingsverordening*

Kenmerkend voor delegatiebesluiten van PS is dat het gaat om de bevoegdheid om regels te stellen over onderwerpen die al een basis kennen in de Omgevingsverordening. Daartoe wordt binnen een door de Omgevingsverordening gereguleerd onderwerp, een deel van de bevoegdheid om bepaalde zaken aan te wijzen of uit te voeren gedelegeerd. Dit springt direct in het oog indien de delegatiebesluiten van verschillende provincies worden bekeken waarvan hieronder een aantal is opgenomen:

[Delegatiebesluit Zuid-Hollandse Omgevingsverordening | Provincie Zuid-Holland](#)

[Delegatiebesluit Omgevingsverordening NH2022 | Lokale wet- en regelgeving](#)

[Delegatiebesluit Omgevingsverordening provincie Utrecht 2024](#)

[DOCUVITP-2827454-v13-Delegatiebesluit-Omgevingsverordening-provincie-Flevoland-1.pdf](#)

Datzelfde geldt voor het Delegatiebesluit Omgevingsverordening Limburg. Dat kent – voor zover relevant – de volgende bepaling:

Hoofdstuk 6 Natuurgebieden

Artikel 6.1 Begrenzing Natuurnetwerk Limburg

Gedeputeerde Staten kunnen de geometrische begrenzing van het Natuurnetwerk Limburg wijzigen

a.

om de ecologische kwaliteit te verbeteren, voor zover:

1°.

de oorspronkelijke kwalitatieve en kwantitatieve ambities van het Natuurnetwerk Limburg worden behouden of versterkt; en

2°.

vaststaat welk onderdeel van het Natuurnetwerk Limburg verdwijnt en op welke alternatieve locatie in het natuurnetwerk dit onderdeel wordt gerealiseerd; en

3°.

de oppervlakte natuur van het Natuurnetwerk Limburg ten minste gelijk blijft.

b.

na toepassing van artikel 8.3, 8.5, 8.6 of 8.7 van de Omgevingsverordening Limburg.

Artikel 6.2 Natuurcompensatie

Gedeputeerde Staten kunnen de in artikel 8.7 van de Omgevingsverordening Limburg bedoelde bijlage IX Natuurcompensatie wijzigen.

Dit artikel uit het delegatiebesluit correspondeert met het betreffende hoofdstuk in de Omgevingsverordening. De aan GS gedelegeerde bevoegdheid wordt begrensd tot bepaalde in de Omgevingsverordening bepaalde onderdelen/artikelen, waardoor de Omgevingsverordening zelf de begrenzing vormt van de bevoegdheid die GS krijgt gedelegeerd. In het kader van het pakket stikstofmaatregelen, springt in het oog dat de Omgevingsverordening op dit moment geen regels over Natura 2000-gebieden bevat, paragraaf 8.1.1 is hiervoor gereserveerd.

Dit brengt mee dat - anders dan de opzet en systematiek van het vigerende delegatiebesluit - een bevoegdheid zou worden gedelegeerd waarvoor de Omgevingsverordening geen enkel kader biedt. Tegen die achtergrond is allerm minst zeker of PS de bevoegdheid van GS voldoende concreet en objectief kunnen begrenzen. Indachtig de parlementaire geschiedenis en de hierboven genoemde jurisprudentie menen wij dat het vereiste van kenbaarheid en het rechtszekerheidsbeginsel zich óók verzet tegen het delegeren van een bevoegdheid over een onderwerp waar de Omgevingsverordening zelf geen bepalingen voor bevat. Als in de omgevingsverordening niets is opgenomen over het onderwerp waarop het delegatiebesluit ziet, ontbreken immers de grenzen voor dit delegatiebesluit.

Daarbij merken wij op dat het feit dat de Memorie van Toelichting benadrukt dat een delegatie afhankelijk kan worden gemaakt van een onzekere, toekomstige gebeurtenis, niet betekent dat een dergelijke delegatie ook in iedere situatie rechtens toelaatbaar is. Het vereiste van kenbaarheid en rechtszekerheid geldt onverminderd. Dit volgt tevens uit het feit dat de Afdeling een conclusie heeft gevraagd over inkleuring van de begrenzing van deze ruime(re) grondslag.

Het delegeren van een bevoegdheid aan GS vooruitlopend op het stellen van regels hierover in de Omgevingsverordening, vormt dus een juridisch risico. Of dit strikt noodzakelijk is, moet uit jurisprudentie blijken. Duidelijk is wel dat indien en voor zover de Omgevingsverordening zelf geen regels bevat over de bevoegdheid die wordt gedelegeerd, de uit de jurisprudentie voortvloeiende noodzakelijke concrete en objectieve afbakening in ieder geval in het delegatiebesluit zelf opgenomen dient te worden.

2.3.2 Rechtszekerheid in relatie tot de voorgenomen bepaling

De nu voorgestelde regel luidt als volgt:

“Provinciale Staten delegeren vanaf het tijdstip dat zij de bevoegdheid hebben om in de Omgevingsverordening regels te stellen met betrekking tot de rekenkundige ondergrens stikstofdepositie in het kader van de beoordeling van een Natura 2000-activiteit, deze bevoegdheid aan Gedeputeerde Staten.”

In de Kamerbrief van 26 juni jl. is hiertoe het volgende opgenomen:

“Het kabinet voert zo snel mogelijk, uiterlijk in het vierde kwartaal van 2027, een juridisch houdbare rekenkundige ondergrens in. Dit kan alleen met een voldoende en geborgd pakket met aanvullende specifieke beheersmaatregelen. Het komende jaar werkt het kabinet, samen met provincies, deze maatregelen verder uit.”⁹

Wij gaan ervan uit dat de te delegeren bevoegdheid ziet op het vaststellen van beheersmaatregelen die nodig zijn om een rekenkundige ondergrens op een verantwoorde wijze op rijksniveau vast te leggen. De inschatting is dat de rekenkundige ondergrens met de nodige beheersmaatregelen in 2027 kan worden ingevoerd.¹⁰ In de voorgestelde regel voor het delegatiebesluit wordt evenwel niet gesproken over beheersmaatregelen maar over regels met betrekking tot de rekenkundige ondergrens stikstofdepositie. Dat betreft blijkens genoemde Kamerbrief evenwel niet een bevoegdheid die toekomt aan PS en dus niet gedelegeerd kan worden.

Dit maakt dat de door de Provincie voorgestelde delegatiebepaling niet alleen afhankelijk is van een onzekere toekomstige gebeurtenis maar evenmin duidelijk is wat de bevoegdheid uiteindelijk behelst. Op grond van deze bepaling is namelijk niet duidelijk wat dan met betrekking tot de rekenkundige ondergrens kan worden vastgelegd in de omgevingsverordening. Uit de omgevingsverordening zelf volgen deze grenzen – zoals hierboven toegelicht – evenmin.

Hierdoor zijn op dit moment te weinig aanknopingspunten om het delegatiebesluit de kaders te geven die in het kader van de rechtszekerheid nodig zijn. Mogelijk zal binnenkort duidelijk worden op welke manier de bevoegdheid tot het treffen beheersmaatregelen vorm gegeven zal worden. In de kamerbrief staat namelijk dat de minister op dit moment met provincies bespreekt wat de mogelijkheden zijn om door ruimtelijke sturing middels de omgevingsverordening emissiestijging te voorkomen.

⁹ Brief van de minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur van 26 juni 2026, 'Weer ruimte voor boer, natuur en bouw: maatregelpakket voor land bouw, natuur en stikstof', p. 5.

¹⁰ Brief van de minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur van 26 juni 2026, 'Weer ruimte voor boer, natuur en bouw: maatregelpakket voor land bouw, natuur en stikstof', p. 20.

Wellicht is een mogelijke oplossing om de uitkomst hiervan af te wachten, zodat de delegatiegrondslag beter kan worden begrensd en deze beter kan voldoen aan de eisen van kenbaarheid en rechtszekerheid. Dit vergroot bovendien wellicht de kans dat binnen PS draagvlak gevonden kan worden voor delegatie omdat dan duidelijker is wát ze precies delegeren.

2.4 *Rechtsmiddelen*

Een delegatiebesluit is geen appellabel besluit. De inhoud van een dergelijk delegatiebesluit kan enkel exceptief door de Afdeling worden.¹¹ Doordat een wijziging van de omgevingsverordening ook niet appellabel is, kan het delegatiebesluit dus niet exceptief worden getoetst over de band van de wijziging van de omgevingsverordening. Exceptieve toetsing zou wel kunnen plaatsvinden over de band van een besluit – denk aan een besluit op een handhavingsverzoek – op grond van de bepaling die de GS gedelegeerd wil opnemen in de omgevingsverordening. In die situatie zou zonder concrete afbakening van de bevoegdheid, een discussie kunnen ontstaan over de vraag of GS het betreffende besluit mochten nemen.

Vgl. ABRS 4 december 2024, ECLI:NL:RVS:2024:5008, r.o. 4 waar werd geoordeeld dat het besluit tot vaststelling van het plan in strijd met het delegatiebesluit en derhalve onbevoegd is genomen en om die reden wordt vernietigd. In deze situatie was juist wel sprake van een concrete afbakening waar het college vanaf week.

2.5 *Intrekking delegatie*

Tot slot merken wij volledigheidshalve op dat een delegatiebesluit altijd kan worden ingetrokken.¹² Dit volgt ook uit de Awb.¹³ In principe kan het delegatiebesluit dus worden genomen en vervolgens weer worden ingetrokken op het moment dat PS dat wensen. Door dit te benadrukken, wordt de kans dat PS instemmen met het delegatiebesluit mogelijk vergroot.

¹¹ ABRvS 17 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2394, AB 2022/317.

¹² *Kamerstukken II*, 2014-15, 33 962, nr. 12, p. 282.

¹³ Artikel 10:18 Awb.